

ÚJ VÁRPALOTA

A Magyar Szocialista Munkáspárt Várpalota városi intézőbizottsága és a városi tanács lapja

VII. évfolyam — 37. szám.

ÁRA 30 FILLÉR

Szombat, 1957. szeptember 14.

Az igazság érdekében

Nem kell ahhoz különösebb marxista világnézet, hogy az ember különbséget tegyen a tisztesség, és a hitvány jellemtelenség között. Van-e olyan, egy kicsit is jó érzésű ember, akinek ne émelegne a gyomra azon az alvilági játékon, amely e napokban pereg le New Yorkban az ENSZ cégére alatt. Olyan visszataszító ez az álszent komédia, mint egy reverendás rablógyilkos.

Az úgynevezett magyar ügy vitája folyik az ENSZ rendkívüli közgyűlésén, mégpedig olyan jelentőséggel, mintha ez lenne a világ legégetőbb problémája mintha enélkül talán még az öreg Föld is megállna forgásában. Maga a megsegítő Andersen úr és bukott diákjai sem gondolták talán, hogy milyen nagy szolgálatot tesznek jelentőségükkel a nyugati imperializmusnak. A jelentős hitelességéről hadd mondjuk el azt a kényszer beismerést, amit a nyugati ENSZ delegációk egyike tett. Akkor sem változtatták volna meg a jelentés szövegét, ha a magyar és a szovjet hatóságok módot adtak volna az események helyszíni tanulmányozására. Ez a kijelentés két oldalról is megvilágítja ezt a világ bajainak gyógyítására szánt kutyaszírt. Benne van a beismerés, hogy nem szolgál egyebet, mint egy szuverén állam belügyeibe való legsötétebb beavatkozást. Másrészt nem kívántak élni azzal az alkalommal, amelyet a magyar kormány Dag Hammarskjöld úrnak felajánlott. Tehát már akkor kész volt a recept: csináunk egy „magyar ügyet”, hogy vele eltereljük a figyelmet gyarmati kegyetlenségeinkről — gondolták a nyugati imperializmus vezeregyéniségei. — Tolva kiabáltak, hogy megmeneküljenek a világ becsületes közvéleményének üldözésétől.

De ki hiszi el, hogy ez a kicsire sikerült fűgefalevél eltakarja az algériai, az ománi, a ciprusi vérengzéseket és Szíria leigázásának mesterkedéseit. Mi igen jól tudtuk, már akkor, amikor küldöttségünk elutazott erre a rendkívüli közgyűlésre, hogy az emberiség magasztos ügyének a szabadság és függetlenség biztosítására létrehozott Egyesült Nemzetek Szervezetében ezúttal ott ülnek a judások, akik a magyar nép „szabadságát és függetlenségét akarják biztosítani” földbirtokosokkal, csendőrökkel, ballonokkal és Szabad Európa rádióval. Minderre nemcsupán 30 ezüst pénz fordítanak, mint a mondabeli Judásnak, hanem százmillió dollárokat.

Nem is kérdezzük, van-e erkölcsi alapjuk ezeknek a nyugati uraknak foglalkozni az októberi magyarországi eseményekkel. Erre talán leghitelesebben az amerikai néger, a ciprusi és ománi hazafiak tudnának válaszolni. A magyar ügy nem oldja meg a világ problémáit. Igen átlátszik a spanyolfal, tisztelt nyugati urak és amíg az ENSZ-ben handabandáznak a magyar kérdés körül, addig Omanban lakóhelyeket perzselnek fel a népek szabadsága, függetlensége mellett hangoskodó angol imperializmus légierő.

Amíg az ötszázötven tagú bizottság a jelentést készítette, külföldi küldöttségek jártak Magyarországon, közöttük skót bányászok, akik meggyőződtek arról, hogy éppen azok, akik most a messiás szerepét akarják betölteni, éppen azok készítették elő és támogatták a magyarországi októberi ellenforradalmat. Amíg az ötszázötven tagú bizottság a jelentését készítette, a magyar fiatalok a Világifjúsági Találkozón voltak és elmondták a világ ifjúságának, hogy milyen volt az a híres „nemzeti forradalom”, amelyet a nyugati urak most siratnak.

Mi megértjük siránkozásait, és azt a rettenetes erőfeszítést, amelyet a magyar ügynek szentelnek, de egyben azt is megjegyezzük, hogy kissé elkéstek, mert a világ becsületes dolgozói régen oda szegezték őket a közvélemény szegényfájához. Mi nem csodálkozunk azon, hogy Henry Cabot-Lodge úr pórázon elővezeti azokat, akiket mondvascsinált ügyük mellé kíván állítani. Mi számítottunk is ilyen hangos csaholásra, de megjegyezzük, hogy ettől még a karaván nyugodtan halad. Mi számítottunk arra, hogy nem áll szándékukban a jelentést megmásmítani, hiszen jól tudják, e szabadság-lovagok, hogy nagyon csúnya képet festene róluk a tárgyilagosságnak a legkisebb megnyilvánulása is. A magyar nép azóta egységesen kifejezte azon álláspontját, hogy a forradalmi munkás-paraszt kormányzat vezetésével inkább megmarad a szocializmus ügye mellett, minthogy a földbirtokosok és tőkések igáját húzza. Kifejezte azt az álláspontját is, hogy nem tűr semmiféle beleszólást belügyeibe.

Ezt az országot a háború romjaiból mi építettük fel, adtunk hajlékot a dolgozóknak, minden nap biztos kenyeret, adtunk tudást, egy-egy szóval mindazt, amit szerettek volna októberben a régi úri Magyarország levitelt lovagjainak visszaadni. Mi nem kértünk, de nem is kaptunk segítséget ahhoz, hogy annak a népek, amelyről most oly ájtatosan beszélnek a nyugati urak, jólétét mihamarabb felemeljék. Ezt mi saját erőnkkel tettük. Következésképpen minden olyan dolog, ami ebben az országban történik, a mi legsajátabb ügyünk és bármennyire erőlködnek is a nyugati imperialisták, ügyeinket a jövőben is tőlük függetlenül fogjuk rendezni.

Végül engedjék meg nekünk, hogy felhívjuk figyelmüket az ENSZ hivatásának és tekintélyének erősítésére. Az ENSZ alapokmányának egyetlen olyan pontja sincs, mely magában foglalja hogy egy ország köteles a fasiszta terrort tétlenül nézni, de olyan pontja van, hogy köteles minden erejét latbavetni az ilyen kísérletek megakadályozására. Nos hát mi ezt tettük, és tesszük a jövőben is. A mi tiltakozásunk egyben fogadalom is, mely kifejezi azt az eltökélt szándékunkat, hogy mindenfajta ellenséges kísérlettel szemben megvédjük függetlenségünket.

Állják szavukat

Az E. M. 31-es számú Építőipari Vállalat inotai építészeti osztályának dolgozói a legutóbbi értékelés alapján szép munkasikerükről adtak számot. Várpalotán az M. III-as jelű épület hármasszekcióját a vállalat határideőre, már szeptember 1-én átadták rendeltetésének. A IV-es szekció elkészítésének határidejét december 20-ra vállalták, de már ez is közel áll a befejezéshez. De ugyanígy ilyen szép eredményeket értek el az M. VI-os, az M. IX-es és XII-es épületeken is.

Inotán is jó ütemben halad a két 16 lakásos épület munkája. Ezeket is a kitűzött határidő előtt a dolgozók részére kényelmes otthonként adják át.

Kitüntetett bányász

SCHEELL ZOLTÁN,

a Herendi-bánya 9-es csapatának dolgozója. A csapat átlagban 150—160 százalékos teljesítményt ér el. Jó munkájának elismerésül a bányásznapon Scheell elvtárs Kiváló Dolgozó kitüntetését kapott.

Középdunántúl vezet

A bányásznap tiszteletére indított munkaverseny utolsó szakaszában a két tröszt között folyó versenyben a várpalotaiaknak sikerült jobb eredményt elérni. Ezt az eredményt azonban már szeptember első 10 napjában nem sikerült megtartani, annak ellenére, hogy az ez időszakra eső tervet teljesítette a tröszt. A Középdunántúli Széntröszt jobban rákapcsolt a bányásznap után, így 479 tonna szenet adott már tervén felül.

Szeptember első 10 napjában a bányák közti verseny sorrendje a következőképpen alakult, az esedékes havi tervteljesítésben.

Középdunántúli Széntröszt:		Várpalotai Széntröszt:	
Pusztavám	115,3	Külfejtés	127,5
Balinka	112,4	Herend	104,4
Ajka	103,7	Cser-bánya	102,5
Jókai-bánya	103,5	Erő-bánya	97,1
Dudar	103,5	Ferenc-bánya	94,2
Padrag	97,4	Beszállók-akna	91,2
Tröszt	107,3	S. II. akna	89,6
		Tröszt	101,3

Dicséret érte!

A Péti Nitrogénművekhez a várpalotai bányászok kötélpályán szállították az erőmű és a gázgyár részére a szenet. Az elmúlt napokban a kötélpályán dolgozóknak nagy munkát kellett megoldaniuk. A vontatókötelet cserélték ki, sietni kellett a munkával, hogy ne vagonokba kelljen a szenet az üzem részére szállítani, ami növeli az önköltséget. Így a szorgalmas munkának az eredményeként Droth Sándor és brigádja, jóval rövidebb idő alatt, mint máskor, hajtották végre ezt a munkát. Fele idő alatt kicserélték a vontatókötelet és így tehát már újra mehet a szállítás a kötélpályán.

Tovább épül, bővül a péti gyár

A jövő évben tovább épül, bővül a Péti Nitrogénművek. Sor kerülnek a gyártelepen belüli utak, kerítések építésére. A villamos-műhely dolgozói részére fürdőt építenek, és különböző egészségügyi építkezési beruházásokat is hajtanak majd végre. A régi épületek felújítási munkálataira mintegy 7 millió forintot költenek. A vasúti hálózatot is bővítik. Normál nyomtávú iparvágányt építenek majd a rak-tár környékén, hogy a szilika téglarakart jobban meg lehessen közelíteni, amellyel sok időt takarítanak majd meg.

A jövő héten sorsolják az I., az V. és VI. Békekölcsönt

Majd egyéves szünet után ismét megkezdődnek a békekölcsön-sorsolások. A békekölcsön-kibocsátások megszüntetésével egyidőben — mint ismeretes — egységesen rendezték a békekölcsön-kötvények lejáratát is. Ennek alapján valamennyi békekölcsön 1974 december végén jár le. Így négy kölcsönt az eredeti határidőn túl, az ötödiket és a hatodikot pedig a határidőnél előbb fizetik vissza.

A lejáratú idősorsolások nyomán megváltozott a sorsolások üteme is, és a sorsolásokon kihúzásra kerülő nyereségek és törlesztések összege is. Eddig minden kölcsönt külön-külön, évenként kétszer sorsoltak. Most félévenként három-

három kölcsönt sorsolnak, egy évben tehát négyszer lesz békekölcsön-húzás.

Az idei békekölcsön-sorsolásokat a jövő héten kezdik meg. Szeptember 21-én és 22-én kerül sor az első, ötödik és a hatodik békekölcsön húzására. Ezeket összesen 300 000 nyeresényt sorsolnak ki, 75 millió forint értékben. Az összegben szerepel az I. Békekölcsön törlesztése is.

A sorsolásokat a Zeneakadémián tartják. Szeptember 21-én délután 3 órakor az I. Békekölcsönt sorsolják. Szeptember 22-én, vasárnap délelőtt tíz órakor az ötödik, utána pedig a hatodik békekölcsön nyeresémeit húzzák.

VÁJÁRTANULÓK

A bejáratú ajtónál hivatalosan fogad a portás. — Hova tetszik menni, kit keres? Válaszom után, kedvesen útbaigazít.

Barátságos, tiszta, tágas előcsarnok falán festmények, amely az idegennek is, aki nem tudja, hogy ez a Várpalotai Vajártanuló Intézet, elárulja, hogy itt bányászokat nevelnek. Szőnyeg, akvárium, virágok, s még mennyi kedvesség az első pillanatban. De nagyszerű lehet ilyen körülmények között tanulni. Nézzünk csak egy kicsit körül.

A mesterszoba mellett a falon egy piros keretes tábla, az a tájlat egy legényke tartja, nevelője számokat ír a kint lévő táblára. — Ez a szobák közti tisztasági verseny sorrendjét mutatja. De szobarészenként is értékelik a tisztaságot, most még gyengék az eredmények, de nem azért, hogy most nincs rend — adják meg a felvilágosítást. Az elsőévesek alig egy hete vannak az otthonban, s nem tudnak még úgy rendet csinálni, meg kell erre is tanítani őket, éppúgy, mint sok mindenre. Egy hét alatt még nem lehet megismerni, beleilleszkedni a kollégiumi életbe. De az intézet barátságos képe, kedves, udvarias tanárai, nevelői, hamar megszeretik a fiatalokkal az intézet életét.

Nagy, tágas, világos tantermek, tiszta, kényelmes szobák, amelyeknek berendezése második otthonként igyekszik adni a fiataloknak. Éteremszertűen berendezett ebédlő, választékos ételek, pincéri felszolgálat. Nagyszerű ez. Az ebédlő, amely eddig kicsinek bizonyult, egy újabb 60 személyes részleggel bővült. Hiába, kicsi volt a hely, és, hogy a kényelmet mindenkinek megadják, ezért bővítették.

Közel 150 elsőéves tanuló lépte át az idei oktatási évben az intézet kapuját, akikből a jövő szakmunkás gárdája, nevelődik. Egy hét nem nagy idő, de a fiatalok kezdenek már megismerkedni az otthon életével. Az öregek, a második és harmadéves tanulók nyújtottak segítő kezét a kisebbeknek a kezdő lépésekhez, a kollégiumi élet, a katonás rend megismeréséhez.

Az intézetben szinte már hagyománnyá vált szokás alapján az öreg diákok az emeletes ágyakat, a nagy 24 személyes szobákat átadták az elsőéveseknek. Az ifjúsági vezetők is az idősebbek közül kerültek ki. És hogy minél előbb megismerkedjenek egymással az ország különböző ré-

széiből idekerült tanulók, közös kirándulásokat szerveznek. Igyekeznek az első napokban megszeretni az intézetet, ahol 3 évet eltöltenek és legénykéké, szakemberekké nőnek.

Három év a tanuló idő. Az első évet külszíni munkákkal, ácsolással, bányajárással töltik az elméleti órák mellett. A második évben kapcsolódnak be a bányamunkába, ahol gyakorlatilag ismerkednek meg jobban a szakmával, míg a harmadik évben már önálló emberként bányászra nevelődnek a fiatalok.

A szépen, kényelmesen berendezett otthonban a tanulás, a szakma, a mesterség elsajátítása mellett bőven jut idő a szórakozásra is. A színi társulat csoportban már elsőévesek is részt vesznek és kultúrújsággal készítenek november 7 méltó megünneplésére. A sport és szórakozási lehetőségek is tovább gyarapodnak. A társadalmi munkával készült szép sportliget az intézet veszi birtokába. Könyvtár, televíziós rádió, sakk és még sok-sok apróság van az intézetben, ami kedvessé, széppé, gondtalanabbá teszi a tanuló éveket.

Nyugodt lehet minden szülő, aki messze otthonától elengedte gyermekét Várpalotára, mert gondos felügyelet alatt, jó szakemberek tanítják, nevelik a bányász mesterségre a fiatalok szíveit.